

XUÂN HUY

NHÔNG CÁT TRÁNG SĨ

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

LỜI MỞ

Những đồi sắn, vạt rừng, xen kẽ các trảng cỏ.

Cách ngôi làng của con người một dòng suối.

Nơi đất cát cần cỗi và những hàng rào gai xương rồng là lãnh thổ của của loài kì nhông.

Tháng Sáu, khi ông trời chuyển mình, những con dông chớp lóe, những luối tầm sét giáng xuống nổ tung khu đồi đá, những hạt mưa to như đầu dũa rơi lã chã trên cánh đồng cát, hàng cây phượng và rừng xương rồng bắt đầu đơm nụ trở hoa. Mùa khô kéo đã chấm dứt. Đất cát thấm nước đến

nửa mét. Các loài cỏ dại như cỏ cú, cỏ cúc, cỏ tranh thi nhau lún phún mầm non từ vạt rẫy đến cánh rừng. Châu chấu, đế, nhái bén, mối, ếch ương từ trong bọng cây, hang đá, dưới lớp đất bò ra, sinh sôi sau những dấu chỉ của sự sống được mưa mang đến.

Ở xứ sở mà mùa khô kéo dài đến tận nửa năm này, mưa là một vị thần với chiếc đũa phép thuật làm cho muôn vật tỉnh giấc. Mùi ẩm của lá mục, mùi của hương hoa cỏ lan trong gió, gọi lên cảm giác nôn nao. Tất cả hòa thành một hương thơm duy nhất: Mùi - của - sự - sống - hồi - sinh.

QUẢ TRỨNG MAY MẮN

Trên cánh đồng nhiều đá, những chiếc máy cày cần mẫn ủi đất, dọn đá và đánh luống. Từng giàn máy đánh toi đất, đánh thục cả những tổ kiến, hang mối và loài cóc nhái trốn hạn trốn nóng dưới hang. Các cỗ máy của loài người hết nhu những con quái thú vô tình, đè bẹp bao loài sinh vật bởi sức mạnh đáng gờm.

Bác công nhân lái máy ủi đang điều khiển động cơ vẫn một tảng đá bám sâu vào đất. Mũi xe quay từ hướng này sang hướng khác nhưng tảng đá không nhúc nhích mảy may. Phải đào sâu xuống từ hai phía, và cần đến hai chiếc

máy ủi, phiến đá cứng đầu mới chịu trở mình, ì ạch trôi lên mặt đất. Bác nhìn xuống hố sâu, phát hiện men theo phiến đá có một hang kì không. A đây rồi! Bác reo lên thích thú, gạt lớp đất sỏi, phát hiện năm quả trứng nhỏ xinh bằng đầu ngón tay cái, hết nhu mấy quả trứng gà bị ảo thuật gia thu nhỏ. Bác vui mừng nhặt lấy chiến lợi phẩm, cất vào chiếc túi độn cỏ êm, chắc chắn chuồng trại nuôi không nhà mình sắp có thêm một số con giống. Bác không hề nhận ra hang không còn sót lại một quả trứng to và già ngày tuổi nhất.

Vật rầy tĩnh lặng trở lại, không còn tiếng máy cày ầm ĩ.

Trong lớp đất, quả trứng khẽ động đậy. Có tiếng sột soạt. Một bàn chân móng vuốt quơ quào từ bên trong rồi thò qua kẽ nứt vỏ trứng. Rồi lộ hẳn ra cậu nhóc kì không dễ thương với vầng trán cao lém lỉnh, cái miệng rộng đến mang tai, cặp mắt nâu tròn xoe, bốn chân nhanh nhẹn và chiếc đuôi dài mềm như lá dương liễu. Cậu nhóc bò lên phiến đá đồ sộ vừa được ủi, nghiêng đầu ngó xuống hố đất nham nhở, rồi hướng mắt nhìn ra xa cánh đồng, hít thở làn gió thơm mát hòa quyện mùi đất ẩm. Cậu nhóc nằm im tận hưởng khí trời hàng giờ như thế.

Cho đến khi màn đêm buông xuống, cậu nhóc trở lại cái hố và chiếc vỏ trứng, vùi thân mình trong cát ẩm, nằm cuộn tròn giữa cái vỏ trứng từng là chiếc mền che chở. Lớp cát cũng bảo vệ cậu bé non nớt khỏi những loài vật săn mồi nguy hiểm như rắn chàm quạp, chim bìm bịp, và loài cú khi đêm xuống.